

CHLAPI JSOU PROSTĚŠ POTVORY!

Středa, 15 srpen 2007

Jsem včera z nákupu, na zádech báglik, v každé ruce tašku. Protože jsem od metra cestíčkou mezi stromy lemovanou lavičkami, neodolala jsem a na jednu se rozsykala. Sedím si sedím, pozoruju cvrkot a - ejhle: blížila se ke mně jedna zamilovaná dvojice. Jestli jim bylo dohromady padesát... Obírali se vzájemně jak doma po lnoci, nekoukali vpravo, vlevo.

I když - v tom je právě ten zakopanej pes a důvod, proč vám to tu píšu: z druhé strany, tedy ze směru pro si to nesla samotná dívka. Nu, dívka... Té mohlo být víc, typuju tak patnáct nejméně. Měla dlouhé vlasy, květované nějakými tmavými vzory. Neměla je fest, ale tak akorát. A měla výstřih. Pánové a dámy, to byl výstřih hodný Bohyně kojnosti. Dost módná estky, i když já se v tom zas tak nevyznám. Ale nic smutného, k zepadajícího! Kupodivu docela tlhý pas a úměrně tvarované boky. Prostě taková ta česká, co stojí kamenná u některých domů vedle vrat. Říká se jim divně znějícím slovem "karyatida", ale tahle vůbec nebyla kamenná. Kdežto pánové, co šli kolem, buď zkameněli v úžasu, nebo ztratili balanc... A to se právě stalo onomu zaláskovanému mládenci, který do té doby o uchával tu svou: jak si to tak tahle žena nesla kolem něj, zastála mu zrak, mysl a bůhví co ještě s ním provedla, protože zmámený přestal ve svém konání, hlavou točil, nohy neovládal, zakopnul, a zakopnul tak nešťastně, že složil k jejím nohám nejen sebe, ale i tu svou. Jéje, to jste měli být u toho... Ta mu dávala...A tamta? Ta se nesla na pohledech kolemjdoucích svým směrem, nezůstala, jen s takovým přímým pohledem Mony Lisý. Asi už byla zvyklá... daniela